

Mindretallet i alt væsentligt enigt med Flertallet. Den eneste Afvigelse fra Flertallets Opfattelse er den, at man ikke er sikker paa, at Ordet »egyet utilbørligt Forhold« dækker alt, hvad der kunde være Tale om. Ordet »egyet utilbørligt Forhold« er et vanskelig haandterligt Ord. Det er ikke let at afgøre, hvor Grænserne er, og der vilde kunne findes Tilfælde, hvor man maatte sige, at der egentlig ikke var Tale om egen Utilbørlighed fra Lærerens Side, men hvor Forholdet havde udviklet sig saaledes, at man maatte sige, at det var umuligt, at Læreren kunde samvirke med Forældrene netop paa dette Sted. Dertil sigter altsaa disse to smaa Ændringsforslag, som jeg alene har stillet under Nr. 23 og 24, og som i øvrigt er stillede inden Flertallets større Udformning af den samme Paragraf. Men det er altsaa paa et ganske enkelt Punkt, at jeg har ment, at dette større Forslag ikke absolut ramte i Centrum.

Dernæst er der et Spørgsmaal, som jo ogsaa har Karakter af et Principspørgsmaal; det er Spørgsmaalet om Skolekonsulenten. Der tilraader Mindretallet hverken at følge Forslaget, saaledes som det kommer fra Folketinget eller at følge Flertallet, der foreslaar, at denne Bestemmelse helt skal bortfalde. Kritikken over Folketingets Affattelse er kommet frem ved første Behandling, og jeg skal ikke vende tilbage dertil. Mindretallets Forslag gaar ud paa at tilvejebringe en virkelig sagkyndig Skolekonsulent, der har denne Opgave som sin Hovedopgave og ikke som Bibeskæftigelse ved Siden af Lærervirksomheden, en Stilling der i hvert Fald vilde gribe forstyrrende ind i hans Virksomhed som Konsulent, samtidig med at hans Konsulentvirksomhed vilde gribe forstyrrende ind i hans Lærervirksomhed. Først naar der gennemføres en saadan Ordning, hvorved en Mand eller mulig Kvinde med de særlige Kvalifikationer, som en saadan pædagogisk Raadgiver skulde være i Besiddelse af, faar denne Stilling som sin Hovedopgave, vil der være Udsigt til, at denne Raadgiver eller Vejleder eller dette Bindeled mellem Lærerne, eller hvorledes man nu vil betegne ham, kan komme til at spille den betydningsfulde Rolle, som en saadan Konsulent muligvis kan faa, og som i mange Forhold i høj Grad tiltrænges.

Der er et Spørgsmaal, som Mindretallet ogsaa foreslaar ordnet under Hensyn til, at Virksomheder udenfor Lærervirksomheden ikke bør kunne faa officiel Anledning til at afbryde Undervisningen, som er Lærernes egentlige Opgave. Mindretallet foreslaar, at de kirkelige Forretninger ud-

skilles fra Lærerembedet. Det er ikke i sin Orden, at en Lærer af saadanne Forhold kan tvinges til at forsømme sin Skole, og det er et Forhold, som maa kunne ordnes paa en anden Maade. Derfor foreslaar Mindretallet ogsaa, at man ved Lov ordner de kirkelige Forretninger, efter at man ved denne Lov har udskilt dem fra Skolerne.

Af mindre Forslag er der et lille Forslag angaaende Mulkteringen — det er et underordnet Ændringsforslag — som giver Skolekommissionen en lille Smule større Bemyndigelse til at fravige Mulkteringen, end Lovforslaget i Forvejen giver, idet Lovforslaget siger, at der skal være særlige Omstændigheder til Stede, for at man skal lade være med at mulkttere. Mindretallet synes, at det burde være nok at sige: Omstændighederne skal tale derfor. Naar Omstændighederne taler derfor, forekommer det mig naturligt, at man ikke bruger dette Mulkteringsmiddel, som altid er ret, odiøst og i sine Virkninger mange Gange overordentlig tvivlsomt. Hvis en Skolekommission kan have berettiget Anledning til at lade være med at mulkttere er der vundet noget, for hver Gang man med Rette kan gaa uden om Mulkteringen. Derfor har vi ikke ment, der var Grund til at bruge dette lidt stærke Udtryk, som alligevel vilde kunne gøre Skolekommissionen — uagtet meget taler derfor — tvivraadig om, hvorvidt den havde Ret til at lade være med at mulkttere. „Særlige“ Omstændigheder, hvad er det for Omstændigheder?

Et andet lille Ændringsforslag er dette, at medens Flertallet foreslaar, at Udbyttet af Mulkteringen gaar i Kommunens Kasse, uden at der siges noget som helst om, hvorledes dette skal bruges, foreslaar Mindretallet, at det, saaledes som Lovforslaget ogsaa foreslaar, skal komme Undervisningen til gode. Man har blot brugt et lidt rummeligere Udtryk, end der nu staar. Nu staar der: skal kunne bruges til Undervisningens Fremme. Mindretallet foreslaar, at det skal hedde: til Fremme af Undervisningens Udbytte, idet man mener, at det jo ikke er Undervisningen, der skal fremmes, dermed, men derimod Udbyttet af denne. Hvis der f. Eks. er Tale om sultne Børns Bispisning, saa fremmer man Udbyttet af Undervisningen ved at gøre Børnene modtagelige for Undervisning, selv om man ikke direkte kan sige, at det er en Fremme af Undervisningen. Det er altsaa et bredere Grundlag, som man synes kunde være ønskeligt, naar disse Penge skulde fordeles til bedste for Skolens Børn. At lade dem gaa i Kommunekassen, ja, det er der for saa